

TUYÊN CÁO của ỦY BAN BẢO VỆ SỰ VỆ TOÀN LÃNH THỔ Về việc Trung Cộng gia tăng hoạt động chiếm đoạt Biển Đông.

Gs Nguyễn Văn Canh

Sau khi nâng huyện Tam Sa lên cấp thành phố hồi tháng 6, Trung cộng đã liên tục thực hiện nhiều hoạt động kể cả quân sự để bảo vệ chủ quyền của chúng trên vùng Hoàng Sa và Trường Sa của Việt nam. Ngoài chiến dịch phổ trương cho 23,000 tàu cá của Hải Nam và Quảng Đông xuống hành nghề tại vùng Trường Sa, và ngay tháng 11 vừa qua, chúng cho hàng trăm chiếc hoạt động tại khu Nam Tri Tôn thuộc Quảng Nam. Chúng loan báo cho đầu thầu thăm dò dầu khí, cũng như cấm đoán các công ty ngoại quốc khai thác dầu khí trên thềm lục địa Việt Nam. Trong vòng hơn hai tuần lễ vừa qua, chúng có những hành động tích cực, gây hấn trắng trợn hơn: a) cho 2 tàu đánh cá trong số 60-70 chiếc (có thể nhiều hơn) vây xung quanh uy

hiếp, xông vào cắt đứt dây cáp tàu Bình Minh 02 của Việt cộng đang nghiên cứu địa chất ở cửa Vịnh Bắc Việt vào ngày 30 tháng 11, 2012; b) loan báo quyết định của tỉnh Hải nam ký ngày 27 tháng 11 cho phép công an biên phòng quyền khám xét và trục xuất các tàu ngoại quốc xâm phạm vùng biển chín đoạn; và c) mới đây cấp sổ thông hành có in hình Bản đồ lưới bò cho công dân Trung cộng sử dụng.

Màn hình radar của tàu Bình Minh 02: Các chấm tròn, màu sáng là biểu thị hàng máy chực tàu cá Trung Quốc bao vây Bình Minh 02..(petrotimes)

Trước các động thái hung hãn công khai xâm lược trên của bọn bá quyền Bắc kinh, lãnh đạo cộng sản Việt nam tỏ ra khiếm nhược, nhẫn nhục chấp nhận hành vi khiêu khích, không dám có hành động cụ thể để bảo vệ lãnh hải của tổ tiên, chỉ phản kháng xuống để che mắt mọi người. Đê hèn hơn, lãnh đạo Việt cộng còn đề cao sự hợp tác với kẻ thù của dân tộc dựa trên phương châm “4 tốt và 16 chữ vàng.”

TUYÊN CÁO

Với Trung Cộng:

1. Chủ quyền của Việt nam trên 2 quần đảo Hoàng Sa và Trường Sa là sự kiện không thể tranh cãi. Nhiều tuyên cáo, kể từ Bản Tuyên Cáo đầu tiên vào tháng 6 năm 1994 của Nhóm Trí thức Việt nam Hải Ngoại, tiền thân của Ủy Ban Bảo Vệ Sự Vệ Toàn Lãnh Thổ (Ủy Ban), rồi đến nhiều bản tuyên cáo tiếp theo của Ủy Ban về vấn đề chủ quyền của Việt nam cho tới nay đã được phổ biến để bác khước âm mưu của bá quyền Bắc kinh, và để xác nhận chủ quyền của Việt nam trên hai quần đảo này. Văn kiện quan trọng là cuốn Bạch Thư 2008 đã viện dẫn rất nhiều bằng chứng chi tiết về địa lý, lịch sử, pháp lý, có kèm theo một số bản đồ cổ về chủ quyền của Việt nam. Ngoài ra, từ 2008 Ủy Ban đã cho ấn hành hai cuốn sách: Hồ sơ Hoàng Sa & Trường Sa và Chủ Quyền Dân Tộc và cuốn Chủ Quyền Dân Tộc và Bành Trướng Bắc Kinh với nhiều tài liệu, hình ảnh và bản đồ về chủ quyền của Việt nam trên Biển Đông.

2. Ủy Ban lên án các hành vi của Trung cộng sử dụng sức mạnh với âm mưu chiếm đóng vĩnh viễn Biển Đông của Việt nam và gia tăng các hành vi có tính cách khiêu khích, đàn áp dã man ngư dân Việt trên Biển Đông là hoàn toàn bất hợp pháp, trái với công ước UNCLOS 1982, trái với DOC về Biển Đông 2002, xâm phạm chủ quyền của Việt nam.

3. Tố cáo trước quốc dân Việt nam và quốc tế việc thiết lập Hội Đồng thành phố Tam Sa ở đảo Phú Lâm để quản trị hai quần đảo trên là hành vi gian xảo có hệ thống, vì lẽ: a) Cơ sở mà Hội Đồng sử dụng chỉ là văn phòng bộ chỉ huy của quân đội; b) Một Hội Đồng thành phố to lớn có tới 45 hội viên và có cả Thị trưởng thực chất là các tổ chức nguy hại vì không có dân sinh sống trên các Đảo hay Bãi Đá mà chúng chiếm của Việt nam. Trên các đảo, bãi đá ấy chỉ có doanh trại cho quân trú phòng, phi trường, hải cảng, kho tiếp liệu, cơ sở truyền tin v.v. của quân đội. Phú Lâm được coi là trung tâm chính trong toàn vùng, nơi đặt văn phòng thành phố có diện tích rất nhỏ hẹp là 1.3 km², chỉ có quân đội trú đóng, không có nước ngọt. Quân đội phải xây bể ngầm dưới đất dọc hai bên phi đạo để hứng nước mưa. Nếu có một thường dân nào hiện diện trên đảo, người đó chỉ là những ngư dân vào tránh bão mà thôi.

4. Ủy Ban cảnh giác các quốc gia có quyền lợi, nhất là Hoa Kỳ với chính quyền Obama, khi phải đi ngang qua Biển Đông, về lời giải thích của Ngô sĩ Tồn đối với lệnh ngăn chặn tàu bè ngoại quốc xâm phạm lãnh hải là chỉ “khám xét, và trục xuất các tàu đánh cá Việt nam xâm phạm vùng biển Hoàng sa”.

Giải thích này rõ ràng là xảo trá, để né tránh chính sách của Hoa Kỳ :

- a). Lệnh của tỉnh Hải Nam được viết nguyên văn như sau: “*lên tàu khám xét, tịch thu thiết bị và trục xuất các tàu ngoại quốc xâm phạm trái phép vùng biển của tỉnh.*” Mà vùng biển của tỉnh [Hải Nam] đã được qui định là vùng lưỡi bò.
- b). Giải thích như vậy có nghĩa là 1) Trung cộng đã có chủ quyền trên vùng biển Hoàng Sa, và do đó có quyền ngăn chặn, lục soát, bắt bớ, và trừng phạt các kẻ vi phạm. Đó là thẩm quyền tài phán của các quốc gia có chủ quyền trên lãnh hải của mình; 2) Trung cộng cho rằng việc ngăn chặn ngư dân Việt xâm phạm vùng biển của chúng không có liên hệ gì đến tự do lưu thông mà ở nơi đó Hoa Kỳ coi là quyền lợi quốc gia; và còn ám chỉ rằng nếu có tranh chấp, chỉ có VC đòi chủ quyền mà thôi.

Với Việt Cộng,

Ủy Ban đòi hỏi:

1. Huỷ bỏ Công hàm Phạm văn Đồng vì Trung cộng sử dụng công hàm ấy làm nguồn gốc để biện luận về chủ quyền của chúng trên Biển Đông.

2. Lập hồ sơ đưa vấn đề Hoàng Sa và Trường Sa ra toà án quốc tế. Phi Luật Tân đang làm gương cho hoạt động này. Trong hơn chục năm qua, Ủy Ban đã nhiều lần kêu gọi VC làm 2 điều này. Việt cộng vẫn không hành động, dù Đại sứ Lê công Phụng của VC tại Hoa thịnh Đồn vào ngày 23 tháng 9 năm 2008 có trả lời nhà báo Lý kiến Trúc: “*Chúng ta đang dự tính.....*”

3. Chấm dứt thái độ và các hành vi hèn nhát, khiếp nhược trước các động tác xâm lăng của Trung cộng như đã có từ trước đến nay và chỉ lên tiếng cho có lệ để che mắt mọi người:

Vụ cắt dây cáp Bình Minh 2 mới đây nói lên các điều ấy:

- a) Không dám triệu dụng Đại sứ TC đến Bộ Ngoại Giao để đòi giải thích hay phản kháng hoặc đòi đình chỉ các vi phạm trên như một quốc gia có chủ quyền. Trái lại, Bộ này như thường lệ cử đại diện đích thân đến Toà Đại sứ Trung cộng tại Hà nội nói là để “phản kháng”.
- b) Giấu giếm sự việc, đến 4 ngày sau, ngày 3 tháng 12 mới lên tiếng, sau khi nhiều blogs tư nhân viết tin ấy do các chứng nhân có mặt trên tàu Bình Minh 2 tiết lộ;
- c) Lại nói rằng tàu cá ‘Trung Quốc’ đụng vào làm đứt dây cáp, không dám nói là 2 tàu cá xông vào cắt dây cáp;

Về cách đối phó với số thông hành có in hình lưỡi bò, Việt cộng không dám từ chối cho nhập cảnh những kẻ mang thông hành đó, hay đòi hỏi Bắc Kinh phải huỷ bỏ mẫu thông hành này, vì nó xúc phạm nghiêm trọng chính phủ và nhân dân Việt nam.

4. Chấm dứt ngay vai trò tay sai, thần phục Trung cộng gồm cả hành động đồng lõa với Bắc Kinh trong âm mưu thôn tính toàn cõi Việt nam:

Ngày 1 tháng 12, Tổng Bí Thư Việt Cộng Nguyễn phú Trọng khi tiếp đón Lý Kiến Quốc Ủy Viên Bộ Chính Trị Trung cộng viếng thăm đã đề cao quan hệ ‘Việt Trung’: “*không ngừng phát triển, giải quyết thoả đáng mọi vấn đề trong đó có vấn đề Biển Đông.*”

“Giải quyết thoả đáng”, trong mối bang giao này, chỉ có thể hiểu được a) Việt cộng chấp thuận về những gì mà Trung cộng hành động; và b) Việt cộng phải làm những gì mà Trung cộng muốn. Việt cộng không có nhiều lựa chọn:

- Về Hành vi của Trung cộng , đó là vụ 2 tàu cá cắt dây cáp tàu Bình Minh 02, vừa xảy ra 2 ngày trước đó; đó cũng là quyết định của tỉnh Hải Nam, như Ngô sĩ Tồn nói rõ với New York Times, về lệnh cho cảnh sát biển lục soát bắt bớ, trừng phạt ngư dân Việt xâm phạm vùng Hoàng Sa.
- Về Hành vi của Việt cộng, đó là đàn áp thô bạo những thanh niên thanh nữ Hà nội hay Sài gòn biểu tình về bảo vệ Hoàng Sa và Trường Sa. Nạn nhân gồm cả nhà báo viết bài , sinh viên làm vài câu thơ, viết bài hát kêu than vì bạo ngược trước cảnh ngoại bang xâm chiếm biển đảo. Ta đã chứng kiến từ tháng 12, 2007 tới nay, Việt cộng huy động cả guồng máy đàn áp của Cộng Hoà Xã Hội Chủ Nghĩa Việt nam như Công An Cảnh Sát, Toà Án, Nhà tù, Đảng Đoàn, hệ thống truyền thông...để trấn áp họ.

Đó chính là ý nghĩa về “giải quyết thoả đáng” và điều này được bao gồm trong điều mà Lý kiến Quốc trong buổi viếng thăm trên nhấn nhủ với Nguyễn phú Trọng rằng mỗi bang giao Trung cộng và Việt cộng là “*tài sản quý báu chung.*”

Với bối cảnh này, lãnh đạo Việt cộng quả thực trong hơn một thập niên qua rõ rệt có những hành vi thực thi chính sách bành trướng dần dần của Bắc Kinh trên đất Việt trong mọi lãnh vực và như vậy đích thực họ là Thái Thú người bản xứ, thay mặt ngoại bang xâm lược, đã và đang hung hãn thẳng tay đàn áp chính đồng bào ruột thịt của mình khi họ biểu lộ lòng yêu nước chống lại quân xâm lược Bắc Kinh, và Việt cộng đang kiên cường trợ giúp kẻ thù từng bước một hoàn tất công tác thôn tính Việt nam.

Cần phải lưu ý rằng chính ngoại bang xâm lăng dù có chính thức đô hộ cũng không dám làm và cũng không bao giờ làm được các điều này.

5. VC phải sớm quay trở về với dân tộc để được tha thứ về các lỗi lầm đã phạm từ trước đến nay và phải áp dụng mọi biện pháp cần thiết để bảo vệ sự toàn vẹn lãnh thổ và độc lập dân tộc. Muốn thế, phải gấp tạo dựng sức mạnh dân tộc, và chỉ có toàn thể dân tộc mới có thể đương đầu với hiểm hoạ trước mắt. Về sức mạnh dân tộc, Việt cộng phải quyết tâm bắt đầu một lộ trình rõ rệt. Trước hết thả ngay các người bị bắt, bị cầm tù chỉ vì đã lên tiếng bảo vệ Hoàng Sa Trường Sa và các tù nhân lương tâm khác, ngưng ngay các việc bắt bớ, ngăn chặn thanh niên sinh viên yêu nước như phản kháng chống quân xâm lược. Kế đó đi từng bước thực hiện dân chủ hoá đất nước, để từ đó mới có thể kêu gọi toàn dân đứng lên nhận lãnh trách nhiệm cứu nước. Miến Điện là gương treo trước mắt, phải theo.

Ngoài ra, hiểm hoạ mà Tàu cộng gây ra là nguy cơ cho cả thế giới. Để có đồng minh hậu thuẫn và liên kết ngăn ngừa hiểm hoạ này, Việt cộng cần tuyên bố tình trạng lâm nguy, vì đã tiếp tay giúp quân giặc xâm nhập quá sâu vào mọi lãnh vực quốc gia, kêu gọi sự hỗ trợ của những quốc gia trên thế giới có quan tâm đến âm mưu của bọn bành trướng Bắc Kinh. Nhiều quốc gia sẽ cộng tác. Hãy nhìn kỹ những gì mà Mỹ đang làm để giúp các quốc gia Á Châu chống lại bọn bá quyền Bắc Kinh ngõ hầu bảo vệ độc lập của họ thì hiểu được vấn đề này./.

Làm tại California ngày 12 tháng 12 năm 2012

Đại diện : Nguyễn văn Canh